

De straatkinderen van Ton Hendriks in Museum Volkenkunde schreeuwen om aandacht

'Want het zal je kind maar wezen'

DOOR AD VAN KAAM
LEIDEN - In het dagelijks leven portretteert hij bestuurders, concurie- en andere hotemotoren. In zijn vrije tijd ziet Ton Hendriks door zijn lens een hele andere kant van het leven. Die van de straatkinderen in India, Brazilië en Ghana. Een wereld van verschil.

Ton Hendriks is beroepsfotograaf. Hij werkt voor managementbladen en andere zakelijke uitgaven. Daar verdient hij een goed belegde boterham mee. Dat er een andere kant van de medaille was, dat er niet alleen CEO's met goed gevulde portefeuilles op deze aardbol rondlopen, wist de Amsterdammer natuurlijk ook wel - net als U en ik. „Ik ben van nature een sociaal mens. Ik heb een grote hekel aan onrecht. Alleen die knop moest nog om. Dat ik er ook wat aan zou gaan doen.”

Dat gebeurde in 2002. Het lezen van een artikel over de kanslozen van de straat gaf het eerste zetje. Een reisje naar Ghana voor zijn werk de definitieve doorslag. Daar in dat Afrikaanse land werd hij voor het eerst lijfelijk geconfronteerd met kinderen die al op jonge leeftijd dakloos waren, op straat zwierven, niet naar school gingen, van de wind leefden. „Ze zijn vaak door hun ouders het huis uitgejaagd. Of staan er door andere omstandigheden helemaal alleen voor. Ze zijn 'not wanted'. Ze zijn van niemand.”

UNICEF, de organisatie die zich namens de Verenigde Naties met kinderproblematiek bezighoudt, schat het aantal kinderen dat op straat leeft wereldwijd op 100 miljoen. „Dat lijkt me aan de hoge kant”, zegt Hendriks, die sinds 2002 de continenten afreisde voor zijn foto's. „Maar laat het de helft zijn, dan heb je het over een gigantisch aantal. En dito probleem. Die kinderen krijgen geen scholing, hebben geen werk en dus ook geen geld. Ze komen in een neer-

De straatkinderen van Ton Hendriks stralen zelfbewustzijn uit. Waar ze, wereldwijd, ook vandaan komen.

waartse spiraal terecht. Veel van die kinderen raken uiteindelijk aan de drugs”, denkt hij.

Maar meer nog dan de armoede kwelt ze het gebrek aan aandacht, weet Hendriks uit ervaring. „Ik ben ze toen in Ghana gaan fotograferen. Het kost soms nog behoorlijk wat overredingskracht om ze voor je lens te krijgen. Ondanks de armoede zijn ze trots. Ze wassen elke dag hun kleren. Ze willen er goed uitzien. Het zijn ook echt nog kinderen. De levenslust straalt er vanaf. De hoop gloort in hun ogen. Ze zijn positief. Dromen van een mooie

toekomst. Dat is wat me zo is opgevallen. Ja, overal ter wereld. Kinderen zijn hetzelfde. Je ziet het ook in de foto's terug.”

Hendriks, het moge inmiddels duidelijk zijn, heeft zich het lot van de straatkinderen in de wereld behoorlijk aangetrokken. Hij ziet het als zijn taak om aan te tonen dat ze de moeite waard zijn om gezien te worden. „Want het zal je kind maar wezen”, zegt hij.

Om een zo groot mogelijk publiek te bereiken, meldde hij zich een paar jaar terug met een eerste serie van zijn prenten bij Onze Wereld, een gespeciali-

seerd blad voor 'betrokken wereldburgers'. Daar kwam hij nog van een koude kermis thuis. „Straatkinderen zijn zo uit, vertelden ze me daar. En: dat probleem kennen we nu onderhand wel. Ik had de idee dat ik daar met iets nieuws moest aankomen. Iets dat nog aangrijpend is. Nou ja, zeg. Dan vraag je me toch. Alsof het probleem aan het afnemen is. Nou, op drie uur vliegen hier vandaan, in Roemenië, barst het intussen van de straatkinderen. Ik bedoel, maar. Je hoeft er niet eens meer voor naar een ander continent.”

Door die zeperd liet hij zich overigens niet ontmoedigen. Integendeel, hij zette zijn zinnen op een hoger doel - het uitbrengen van een boek. „Het enige probleem is”, zo zegt hij haast verontschuldigend, „is dat door de economische crisis de fondsen die er voorheen voor dergelijke sociale projecten waren, nu allemaal zo'n beetje opgedroogd zijn. Ik ben op dit moment serieus in de slag met een grote organisatie die zich met kinderen bezighoudt. Ik kan helaas nog niet openbaar maken welke dat is. Het moet een internationaal project wor-

FOTO'S TON HENDRIKS

den. Op een schaal zoals dat nog niet eerder is gedaan. Een boek in het Engels. Met foto's en met teksten. Behalve gefotografeerd, heb ik ze ook allemaal geïnterviewd.”

Om zijn 'straatkinderen' alvast onder de aandacht te krijgen, hield hij eerder een kleine foto-expositie in een Amsterdams etablissement. Nu gaat hij 'groot' in Museum Volkenkunde. Hij laat daar 22 portretten zien van kinderen uit 9 verschillende landen - uit Ghana, Turkije, Bolivia, Brazilië, India, Roemenië, Egypte, Mongolië en Zuid-Afrika. „Ze-

ker, dat is wel ironisch”, glimlacht hij verlegen. „Dat ik mijn brood verdien met het fotograferen van dikbetaalde directieuren. En met het geld dat ik daar mee verdien op reis ga om over ter wereld straatkinderen te fotograferen. Om te laten zien dat die ook de moeite waard zijn.”

Straatkinderen wereldwijd - foto's van Ton Hendriks. Van 6 februari tot en met 1 mei 2011. Museum Volkenkunde, Steenstraat 1 Leiden. Op zondag 6 februari is er een lezing van Ton Hendriks in het museum over zijn project. Aanvang 15 uur. Een toegangskaartje is afdoende.

Hilton Halo gaat los in Sassenheim

■ Veel muziek dit weekeinde. Vanmiddag in jazz- en wijncafé De Twee Spiegels aan de Nieuwstraat in Leiden speelt het kwartet van Patricia Wisse. Om 17.00 uur. Om dezelfde tijd morgen is er een optreden van Traeben. De maandagavondse jamsessie staat onder leiding van Cedric Glans. Die zit vanaf 21 uur klaar. ■ In café De Twee Wezen aan de Oude haven in Sas-

senheim gaat het morgen helemaal los met de Leidse band Hilton Halo (foto). De sound van deze 6-koppige formatie doet denken aan The Killers en The Queens of the Stone Age. Snel en strak in het pak. Aanvang 16.30 uur, toegang gratis.

■ In café-restaurant De Zijlstream aan de Zijldijk in Leiderdorp is morgen een optreden van de zangeres en bassiste Phaedra Kwant met haar trio. Van Billie Holiday tot Chaka Kahn, ze beheerst het allemaal. Aanvang 14 uur.

■ Ouderwetse blues op zondag bij café Hunky Dory in de Vrouwesteeg. Met de Men in Blues van Chris Koenen en Aad van Pijlen. Aanvang 21 uur.

■ Vanavond is er bij partycentrum Dekker in de Veerpolder in Warmond weer een Disco & Classics Dance Party. Wijde broekspijpen, plateausolen, afrokapsels, fel gekleurde kleren, glitter en glamour. Kortom een lekker avondje terug in de tijd naar Saturday Night Fever, Disco Inferno en Studio 54. Aanvang 20 uur, entree 18,50 euro.

DANS / RECENSIE

Flamenco ontmoet Latijns-Amerikaanse klanken

Voorstelling: Flamenco sin Fronteras door Paco Peña Flamenco Dance Company. Gezien: do 3/2 Stadsgehoorzaal, Leiden.

Flamencogitarist Paco Peña (68) stond afgelopen donderdag met zijn nieuwe show: Flamenco sin Fronteras (Flamenco zonder Grenzen) in de Stadsgehoorzaal. Het was de Nederlandse première waarin hij op zoek gaat naar de overeenkomsten tussen flamenco en Latijns-Amerikaanse ritmes. De speciaal hiervoor samengestelde muziek- en dansgroep telt veertien artiesten.

In het toneelbeeld is het onderscheid tussen de twee muziekstijlen helder. Links zitten twee flamencozaaiers en drie gitaristen, onder wie de meester. Zij dragen zwarte kleding. Aan de rechterkant spelen vijf Latijns-Amerikaanse muzikanten; in het wit. De percussionist doet aan beide kanten mee.

Hij is geweldig met sambaballen en fantastisch op de Spaanse kistrommel, de cajón, die oorspronkelijk uit Peru komt en sinds de zeventiger jaren als ritme-instrument wordt gebruikt in de Spaanse

flamencowereld. Als dezelfde percussionist na de pauze soloert, waarbij hij zelfs zijn blote voeten gebruikt om de juiste klank uit de kist te halen, krijgt hij spontaan applaus.

Het tweede deel is sowieso veel beter dan de eerste helft. De geluidsapparatuur staat dan pas op de juiste manier afgesteld. Voor de pauze snert er een lelijk bijgeluid uit de versterkers die je oorlijn zou bezorgen. Ook de microfoontjes van de zangers klinken te schel waardoor de stemmen minder toonvast, en hier en daar zelfs vals zijn doordat de zangers

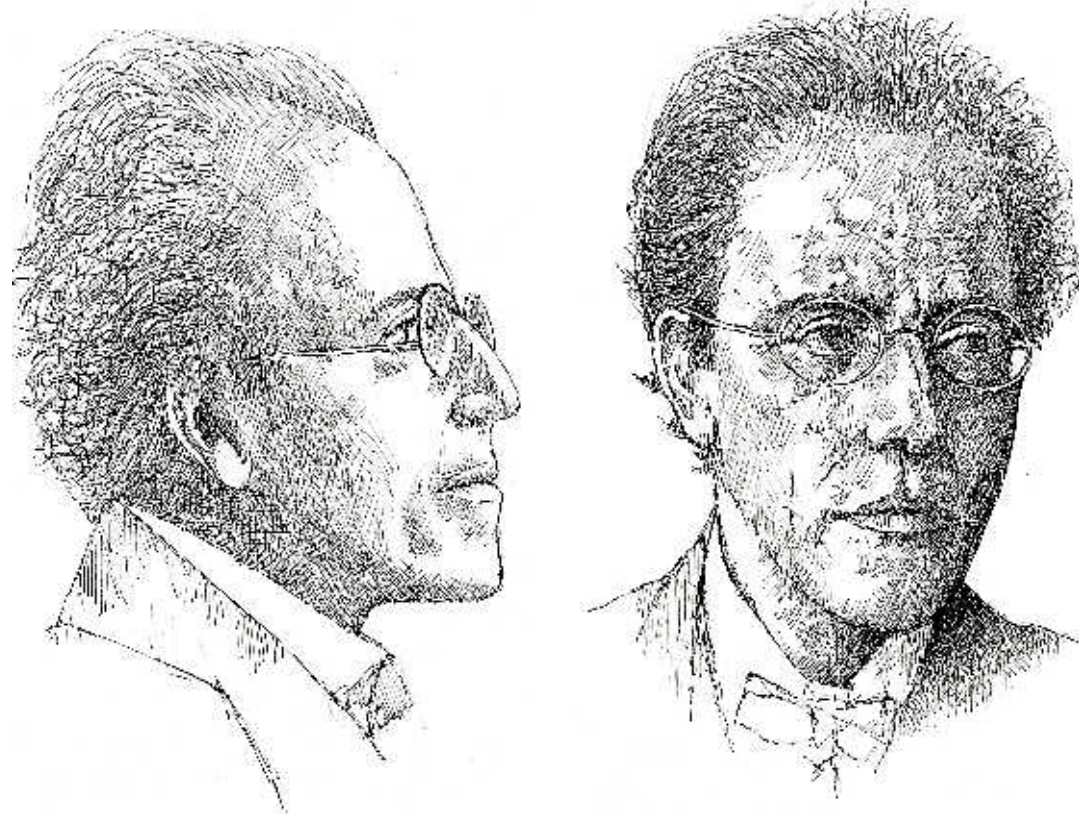
zich moeten forceren. Gelukkig meet de geluidstechnicus van het flamencogezelschap, zichtbaar in zichzelf mopperend, alles in de pauze door en blijkt de kwaliteit daarna echt veel beter. De zangstemmen komen direct warmer over.

In de show is ook volop plaats voor dans. Twee flamencodansers, van wie eentje zich heeft toegelegd op Zuid-Amerikaanse volksdansen, en twee flamencodansers maken het toneelbeeld compleet. De flamencoritmies gaan soms naadloos over in de volksmelodieën uit Peru en Venezuela. Hier en

daar hoor je Afrikaanse invloeden.

Wat echter vooral ontroert, is de wals die bandleider Peña na de pauze solo uitvoert want hij speelt met heel zijn hart. Hij raakt je met de beheersing van zijn gitaarspel. Hij weet zowel spontaan te improviseren als stilistisch te structureren en dat kan alleen door toewijding. Geweldig om deze muzikant weer in Leiden te kunnen horen. Dat hij deze plek uitkoos voor zijn Nederlandse première is eigenlijk gewoon een eer.

SABINE VAN DEN BERG

Rien Zwijnenburg maakte deze twee portretten van de componist Gustav Mahler.

Mahler even terug in Leiden

DOOR THEO DE WITH
LEIDEN - Zes kunstenaars uit Leiden en omgeving hebben zich laten inspireren door de Achtste Symfonie van Mahler.

Daarmee willen ze de componist Gustav Mahler weer even terughalen naar Leiden. Ooit liep hij namelijk rond in de stad. Het moet op een mooie dag in 1910 zijn geweest dat hij met psychiater Sigmund Freud door Leiden wandelde en ze met elkaar Mahlers gemoedstoestand bespraken. „Dat was vlak voor de première van zijn Achtste Symfonie”, weet Han van Ouwkerk, docent kunstgeschiedenis op het Mare College in Leiden. „Het huwelijk van Mahler dreigde op de klippen te lopen en hij zat op dat moment in de diepste ellende.”

Samen met de Leidse kunstenaar Rien Zwijnenburg heeft hij een bescheiden Mahler-project bedacht, bestaande uit een lezing en een tentoonstelling.

Voor de expositie wordt de benedenverdieping gebruikt van een woonhuis aan de Oude Rijn. In deze voormalige winkel is werk te zien van Marianne Benkó, Margreet Holtkamp, Joke Lourier, Jacomien Le Maître, Sees Snickers en Rien Zwijnenburg. De kunstenaars kennen elkaar van de manifestatie Kweekkunst, die ze elke twee jaar houden op een kwekerij in Hazerswoude-Dorp.

Ieder van hen heeft zich op zijn eigen manier laten inspireren door de Achtste van Mahler. Zo heeft Jacomien Le Maître van roestig ijzer een soort ladder gemaakt met daarop een schijf die licht reflecteert en met een beetje fantasie een hemellichaam is dat naar de aarde afdaalt.

De kunstwerken zijn van 13 februari tot en met 6 maart op zaterdag- en zondagmiddag te bekijken. Daarnaast is er op woensdag 16 februari onder de titel 'Gustav Mahler en het licht' een lezing in het Mare

College. Het woord wordt gevoerd door Han van Ouwkerk en dirigent Wim de Ru. Daarbij gaat De Ru vooral in op het muzikale aspect van de Achtste Symfonie en Van Ouwkerk op het tekstuuele gedeelte.

„We noemen het de jaarlijkse Rembrandt-lezing”, zegt Han van Ouwkerk. Het Rembrandt Forum tekent voor de organisatie. „Dat is een club mensen die kleinschalige culturele activiteiten in de Leidse binnenstad organiseert en het publiek actief bij de kunst wil betrekken. We houden jaarlijks een lezing over het thema 'licht' bij een bepaalde kunstenaar of een bepaalde stroming. Daarnaast nemen we het initiatief voor exposities van bekende en onbekende kunstenaars.”

'Mahler VIII x 6', 13 februari t/m 6 maart, zaterdag en zondag, 13.00-17.00 uur, Oude Rijn 10, Leiden, toegang gratis. Lezing 'Gustav Mahler en het licht', woensdag 16 februari, 20.15 uur, Mare College, Surinamestraat 1, Leiden.

Stormloop op Plien en Bianca

Plien en Bianca zoals Nederland ze leerde kennen in het tv-programma 'Zaai'.

FOTO GPD

LEIDEN/ALPHEN - Er is een ware stormloop ontstaan op de kaarten voor Plien en Bianca. De verkoop voor hun vijfde voorstelling begon dinsdag. Ook bij de Leidse Schouwburg en het Alphense theater Castellum stond de telefoon

roodgloeiend en raakte de website overbelast.

Op donderdag 14 en vrijdag 15 april speelt het duo in de Leidse Schouwburg. Alphen aan den Rijn is op maandag 25 en dinsdag 26 april aan de beurt. De theaters waarschuwen

inmiddels voor commerciële ticketbureaus die kaarten voor woekerprijzen verkopen. „Bij ons is het nog niet uitverkocht”, zegt Lot Falkenburg, hoofd marketing van Castellum. Ook bij de Leidse Schouwburg zijn nog kaarten verkrijgbaar.

In de voorstelling 'Heb je hun weer' bundelen Plien en Bianca de beste scènes uit hun vorige shows. Ze zijn alleen nog op zoek naar de neptieten, die ze in 2009 na hun laatste show in IJmuiden aan een bezoeker meegaven.

Kijkje nemen bij Egidius Kwartet

LEIDEN - Het Egidius Kwartet repeteert volgende week in de Pieterskerk. De repetities op vrijdag en zaterdag zijn van 14 tot 16 uur en openbaar. De vijftien zangers nemen binnenkort de tweede cd (uit de serie van zes) op van de Leidse Koorboeken.

Daarnaast is er, net als vorig jaar, een concertserie door het hele land. Te beginnen op 20 mei in Leiden, ook weer in de Pieterskerk. Het thema van de concerten zal zijn Magnificat, vanwege het grote aantal Magnificats in het tweede koorboek.

Een week eerder, op 11 mei, is er een boekpresentatie over de Leidse Koorboeken. Geschreven door Eric Jas, die in 1997 promoveerde op de Leidse Koorboeken aan de universiteit van Utrecht.

Springpop zoekt bands

LEIDEN - Springpop is op zoek naar bandjes die eigen muziek spelen. Het festival wordt op 16 april in Q-Bus gehouden. Beginnende en bekende bands die mee willen doen kunnen hun demo/cd opsturen voor 5 maart opsturen naar Willem Gressie, Surinamestraat 56, 2315 XE Leiden.